

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
מ"א ב ¹	עמ"א	עכו"ם מוציאים אותו	משנה: מי שהוציאוהו נוכרים או רוח רעה - אין לו אלא ד' אמות. החזירוהו - כאילו לא הוציאוהו. הלכה: כל שיצא מחוץ לתחום אלפיים אמה, אפילו באונס - אין לו במקומו אלא ד' אמות. ואם הוחזר באונס - יש לו את כל העיר כאילו לא יצא.
מ"ב א ²	עמ"ב	עמידתו בנונית עמידתו = מקומו מודד	אמר שמואל: היה מהלך ואינו יודע תחום שבת - מהלך אלפיים פסיעות בינוניות - וזהו תחום שבת. הלכה: כשמודדים תחום שבת, מודדים לפי פסיעות בינוניות של האדם, ודרך הליכתו של אדם - פסיעה בינונית - אמה.
מ"ג א ²	עמ"ג	עמוד גבוה לענין תחומין	בעי רב חנינא: יש תחומין למעלה מעשרה או לא? עמוד גבוה עשרה ורחב ארבעה לא תיבעי לך - דארעא סמיכתא היא (והוא כקרקע), כי תיבעי לך בעמוד שאינו רחב ארבעה. הבעיא נשארה בספק. הלכה: בכרמלית, כמו ים, שאיסורו מדרבנן - אין איסור תחומין למעלה מי'.
מ"ד א ²	עמ"ד	עמד דופן עמד האיש כדופן	עושה אדם את חבירו דופן כדי שיאכל וישתה וישן בסוכה. ותניא: עשאה לבהמה דופן לסוכה - ר"מ פוסל, ור' יהודה מכשיר. הלכה: ביום חול, עושה אדם או בהמה דופן לסוכה, וביו"ט מותר בדופן הרביעית - שאינה הכשר לסוכה.
מ"ה א ¹	עמ"ה	עם הנשק	במשנה: "וכל היוצאים להציל חוזרין למקומן". אמר רב יהודה אמר רב, חוזרין בכלי נשקם למקומם. הלכה: היוצאים להציל מהאויב, יש להם אלפיים אמה במקומם, ואם חוזרים למקומם מותר להם לחזור עם כלי נשקם.
מ"ו א ¹	עמ"ו	עיינות מושכים נהרות מושכים	תניא: נהרות המושכין ומעיינות הנובעין - הרי הן כרגלי כל אדם. הלכה: נהרות המושכין, אפילו של יחיד, הרי הן כרגלי הממלא. היו באים מחוץ לתחום לתוך התחום, ממלאים מהם בשבת ואין צריך לומר ביום טוב.
מ"ז ב ¹	עמ"ז	עכו"ם מזונו שביתת חפצי גוי	אמר שמואל - חפצי נוכרי אין קונין שביתה (ומותר לישראל לטלטלם), ור' יוחנן אומר - קונין שביתה, גזירה בעלים דנוכרי אטו בעלים של ישראל. ושמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן. הלכה: חפצי נוכרי קונין שביתה, אבל אם באו לעיר מותרים בתוך העיר בטלטול.
מ"ח א ²	עמ"ח	עמידתו ח' עמידתו = מקומו	ר' יהודה היינו ת"ק? ח' על ח' איכא בנייהו. תניא נמי הכי: יש לו ח' על ח' - דברי ר"מ. ואמר רבא מחלוקת בלהלך, אבל לטלטל דברי הכל רק ד' אמות. הלכה: יש לכל אדם ברה"ר, במקום שלא קנה שביתה, ד' אמות לטלטל, וי"א שיש לו ח' אמות להלך וד' לטלטל.
מ"ט ב ²	עמ"ט	עמידתו מודדת טבלא בצורת טבלא	משנה: אמר "שביתתי במקומי" - זכה לו אלפיים אמה לכל רוח עגולות - דברי חנינא בן אנטיגנוס, וחכ"א מרובעות, כטבלא מרובעת כדי שיהא נשכר זויות. הלכה: מדידת עיר או אדם פרטי מסביבו אינו בעיגול, אלא בצורת טבלא מרובעת.
נ' ב ²	ע"נ	עמידתו ניכר מקום שביתתו ניכר	תניא כוותיה דרב: מי שבא בדרך וחשכה לו, והיה מכיר אילן ואמר, שביתתי במקום פלוני, מהלך עד שם ויש לו אלפיים מסביבו. בד"א במקום מסויים, כגון תל גבוה עשרה והוא ד' אמות ועד סאתיים. הלכה: אם קבע מקום ניכר, יש לו שם שביתה.